

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים דפים מז:-נב.

ו. לדעת רבי אליעזר (שסל מצרף לחלה), האם טבלא שאין לה לבזבזין מצרפת לחלה?

1. מצרפת.
2. אינה מצרפת.
3. מחלוקת.

4. ספק בגמ' ולא נפשט.

ז. האם מותר לשלש נשים ללוש כאחד ולאפות בתנור אחד (את הבצק של המצות)?

1. מותר.
2. אסור.

3. מחלוקת.

4. נשים זריזות – מותר. נשים שאינן זריזות – אסור.

ח. י"ד שחל להיות בשבת, מתי מבערים את התרומה?

1. לפני השבת.
2. בשבת.

3. מחלוקת.

4. ספק בגמ' ולא נפשט.

ט. ההולך לאכול סעודת אירוסין שניה בבית חמיו ונזכר שיש לו חמץ בתוך ביתו, ואם יחזור ויבער לא יהיה לו שהות לחזור לסעודה, מה יעשה?

1. מבטלו בלב.
2. יחזור ויבער.
3. עושה שליח לבער.

4. מחלוקת אם יחזור ויבער או מבטלו בלב.

י. מה אומרת הגמ' על זיווגן של בת כהן לישראל תלמיד חכם?

1. אין זיווגן עולה יפה.
2. מתעשה.

3. גורם גלות לעצמו.
4. קוברה או קוברתו.

א. החורש ביו"ט בשדה רגילה (של עפר), האם לוקה על החרישה?

1. לוקה.

2. אינו לוקה.

3. מחלוקת.

4. אם נזדמנו לו הרבה ציפורים לשחוט – אינו לוקה, ואם לאו – לוקה.

ב. ' והתני רבי חייא לוקין שתיים על אכילתו ושלש על בישולו'. מה הוכיחה הגמ' מדברים אלו?

1. שגיד הנשה אינו אסור בהנאה.

2. שלא יתכן שמדובר בברייתא בגיד הנשה של נבילה.

3. שלא יתכן שמדובר בברייתא שהוא מבשל בעצי מוקצה.

4. שבישול חמור מאכילה.

ג. הביא שה מאפר ושחטו תמיד ביום טוב, מה דינו?

1. יקרב.

2. לא יקרב.

3. מחלוקת אם יקרב או לא.

4. כבש ואיל – לא יקרב. פלגס – יקרב.

ד. המבשל בעצי אשירה או בעצי הקדש, האם לוקה, וכמה?

1. אינו לוקה.

2. לוקה אחת.

3. בעצי אשירה – לוקה אחד. בעצי הקדש – לוקה שתיים.

4. בעצי הקדש – לוקה אחד. בעצי אשירה – לוקה שתיים.

ה. מה הוא שיעור עיסה בחיטין מעולות (מעלייתא)?

1. שני קבין.

2. שלשה קבין.

3. מחלוקת אם שני קבין או שלשה קבין.

4. מחלוקת אם שלשה קבין או ארבעה קבין.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

טז. האם מותר לעשות מלאכה בערב פסח אחר חצות?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. תלוי במנהג המדינה.

יז. מי הוא השפל ונשכר?

1. העושה מלאכה כל השבוע וגם בערב שבת.
2. העושה מלאכה כל השבוע, ולא בערב שבת.
3. העושה מלאכה רק בערב שבת.
4. מי שאינו עושה מלאכה כלל.

יח. האם כותבי תפילין ומזוזות רואים סימן ברכה בשכרם?

1. רואים.
2. אינם רואים.
3. מחלוקת.
4. אם עוסקים לשמה – רואים. אינם עוסקים לשמה – אינם רואים.

יט. האם מותר לתלמיד לרחוץ עם רבו, אם רבו צריך לו?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. בבית החיצון – מותר. בבית הפנימי – אסור.

כ. מה עשו בני רבן גמליאל בבירי כשלעזה עליהם כל המדינה על שיוצאים בקורדקיסון בשבת?

1. לא עשו דבר.
2. אמרו להם מותרין אתם.
3. שמתום ונתנום לעבדיהן.
4. יצאו לבית החיצון.

כא. האם ספיחי כרוב מותרים?

1. מותרים.
2. אסורים.
3. מחלוקת.
4. מותרים בהנאה אך לא באכילה.

יא. על מי נאמר 'ארור שוכב עם בהמה'?

1. על בנותיהן של עמי הארץ.
2. על תלמיד חכם המרבה סעודתו בכל מקום.
3. על כהן הנושא בת ישראל.
4. על מי ששנה ופירש.

יב. 'אמר רבי עקיבא כשהייתי עם הארץ אמרתי מי יתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור'. מדוע לא אמר 'ככלב'?

1. רמז לשכם בן חמור שעינה את דינה בת יעקב.
2. כלבים אין הקב"ה מקפח שכרם שלא חרצו לשונם לישראל במצרים.
3. זה טעון ברכה, וזה אינו טעון ברכה.
4. חמור נושך ושובר עצם, וכלב אינו שובר עצם.

יג. שלשה שאכלו כאחד, שיעור כביצה האם חייבים בזימון?

1. חייבים.
2. אין חייבים.
3. מחלוקת.
4. ספק בגמ' ולא נפשט.

יד. 'קרות וקפאון'. איזה פירוש לא נאמר בגמ' למילים אלו?

1. אור שיקר בעולם הזה וקפוי לעולם הבא.
2. נגעים ואהלות שיקרין הן בעולם הזה וקפויין הן לעולם הבא.
3. אלו תלמידי חכמים שיקרין הן בעולם הזה וקפויין הן לעולם הבא.
4. אלו בני אדם שיקרין הן בעולם הזה וקפויין הן לעולם הבא.

טו. איך נשא יהודה אשה בת איש כנעני אחרי שאבותיו הזהירו מדבר זה?

1. אברהם הזהיר את יצחק, ויצחק הזהיר את יעקב, אך יעקב לא הזהיר את בניו.
2. בת איש כנעני הכוונה איש תגה.
3. כיון שהורידוהו אחיו מגדלתו, נכשל בזה.
4. מותר היה לו, כיון שכונתו הייתה לשם שמים.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

כב. מדוע אין חוששים למחלוקת בהולך ממקום שאין עושין מלאכה למקום שעושין (לדעת רבא)?

1. כי יודעים שאין הוא מבני העיר.
2. כי יאמרו שאין לו מלאכה לעשות.
3. כי אינו יוצא לרחוב העיר אלא נשאר בביתו בצנעא.
4. לא חיישינן למחלוקת בערב פסח.

כג. מה יותר חמור, נידוי או מלקות?

1. נידוי.
2. מלקות.
3. מחלוקת.
4. בארץ ישראל – נידוי. בחו"ל – מלקות.

כד. לפי ה'איכא דאמרי', מדוע לא נידה רב יוסף את רב נתן על שהלך ביו"ט שני לפומפדיתא? (רש"י)

1. כי אין מנדים בבבל.
2. כי רצה להענישו במלקות, שהוא חמור יותר.
3. כי רב נתן הוא ת"ח ומותר לו לסמוך על שמועתו.
4. משום שחשש לכבוד התורה.

כה. ההולך ממקום שלא כולו למקום שלא כולו ושמע שכלו במקומו, מה הדין?

1. חייב לבער.
2. אינו חייב לבער.
3. מחלוקת אם חייב לבער או לא.
4. חוזר למקומו ואוכל.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים מז: -נב.

ליתר שאת על דברי התוספות

3) עם הארץ מותר לנוחרו ביום הכפורים שחל להיות בשבת.
לשיטת תוס' למה מותר להרוגו?

**א) עם הארץ מיירי בכופר להכעיס דו"ל הריגתו כמו פקוח
נפש שהוא לסטין וחשוד על הדמים**

ב) הגמ' דיבר דרך גוזמא שיש לשנוא אותו כ"כ עד שראוי
לנוחרו ביום כפורים שחל להיות בשבת אבל באמת אין היתר
הן מצד רציחה הן מצד חלול שבת

ג) התוס' תי' ב' תירוצים א' דמיירי בכופר להכעיס דהוי כמו
רוזף וב' דדיבר דרך גוזמא ובאמת אינו מותר

ד) מיירי ע"י פסק ב"ד דב"ד מכין ועונשין אפי' אינו כדברי
תורה אם כוונתן לעשות סייג לתורה.

4) לשיטת תוס' למה אסור לעשות מלאכה בערב פסח אחר
חצות?

א) כדי שיהיה פנוי להכין כל מה שצריך לצורך הסדר

**ב) מפני שהוא זמן הקרבת הפסח וא' שמביא קרבן הוי יום
טוב לו ואסור במלאכה, ואף בזמן הזה שאין כאן הקרבה כיון
שאסור אז אסור לעולם**

ג) כדי לחזק איסור המלאכה בחול המועד שיחשוב האדם אם
אף ערב פסח אסור כ"ש בחולו של מועד

ד) האיסור הוא רק בזמן הבית כדי שלא יטרד במלאכה וישכח
מלהביא הקרבן פסח.

5) בגמ' כאן איתא כי גדול עד שמים חסדך בעושים שלא לשמה
וכדבר יהודה דאמר רב יהודה אמר רב לעולם יעסוק אדם בתורה
ובמצות אע"פ שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה. והק'
התוס' מהגמ' מס' ברכות כל העוסק בתורה שלא לשמה נוח לו
שלא נברא. האיך תי' תוס' קושיא ז?

א) יש מחלוקת אמוראים אם מותר ללמוד תורה שלא לשמה,
ולכו"ע מותר לעשות מצות שלא לשמה

ב) הגמ' כאן מיירי בעשיית מצות ולא גרסין יעסוק בתורה
ובמצוות אלא יעסוק במצוות ושם מיירי בלימוד התורה

**ג) יש שני גוונים שלא לשמה, הגמ' שם מיירי שלומד להתייחר
ולקנטר ולקפח את חברו בהלכה אבל הכא אינו מתכוין לשום
רעה אלא לומד ע"מ לקבל שכר**

ד) הגמ' שם מיירי שתוהה על הראשונות דאם לא יקבל
השכר שרצה מתחרט על שעשה כן, והגמ' כאן מיירי שרוצה
התורה והמצוות אלא שעושה כן לקבל שכר אבל אם לא יקבל
השכר אינו מתחרט.

1) מי אמרינן הואיל והא תנן יש חורש תלם א' וחיוב עליה
משום שמנה לאוין וכו' ואי אמרינן הואיל אחרישה לא לחייב
הואיל וחזי לכסויי דם צפור. והק' התוס' למה אינו חייב על
חרישה משום דחזי לכסויי דם צפור הא איתא בגמ' שבת
דאין אומרים עשה דוחה לא תעשה ביום טוב דיום טוב הוא
עשה ולא תעשה ואין עשה דוחה ל"ת ועשה. האיך תי'
תוס' קושיא ז?

א) כשאומרים אין עשה דוחה לא תעשה ועשה מ"מ
הוא דוחה הלא תעשה אלא שאינו יכול לעשותו
לכתחלה משום העשה אבל א"א לחייבו משום חרישה
דהל"ת נדחה מפני העשה

ב) הא דפטור אם חזי לדם צפור אינו משום עשה דוחה
לא תעשה אלא הוא משום דהוי כמו חופר גומא ואין
צריך אלא לעפרה דפטור משום דהוא מלאכה שאין
צריכה לגופה

ג) הא דהקשה הגמ' אחרישה לא מחייב קאי על חרישת
כלאים דלא הוי אלא לא תעשה גרידא לא על חרישת
יו"ט דהוי ל"ת ועשה

**ד) יש ב' תי' בתוס', א' דהפטור אם חזי לכסויי דם צפור
הוא משום חופר גומא ואין צריך אלא לעפרה דפטור
משום דהוי מלאכה שאין צריכה לגופה וב' דהגמ' הק'
על חרישה דכלאים דהוי לא תעשה גרידא ואמרינן עשה
דוחה לא תעשה.**

2) וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שיש בידו בשר קדש אם
עבר צופים שורפו במקומו ואם לאו שורפו לפני הבירה מעצי
המערכה. לשיטת תוס' למה יש חיוב לשורפו לפני הבירה
מעצי המערכה?

א) דילפינן מקרא בקדש באש תשרף דצריך לשורפו
במקום אכילתו

**ב) הקרא של בקדש באש תשרף איירי בפסולי קדשי
קדשים שצריך לשורפן בעזרה וחז"ל הצריכו קדשים
קלים גזרה אטו קדשי קדשים**

ג) חז"ל תקנו לשרוף לפני הבירה שלא יבא לאכול פסולי
קדשים

ד) חז"ל תקנו לשרוף לפני הבירה כדי לבייש מי שהניח
הקדשים לפסול.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים מז: -נב. ליתר שאת על דברי התוספות

8) המוליך פירות שביעית ממקום שכלו למקום שלא כולו או ממקום שלא כולו למקום שכלו חייב לבער. והק' תוס' המוליך ממקום שכלו למקום שלא כולו האיך יכול לבער הא אל ישנה אדם מפני המחלוקת. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א) לא שייך מחלוקת אלא בדבר שתלוי בגוף האדם אבל בפירות לא שייך מחלוקת דאמרינן ממקום שכלו באו

ב) כיון דמדאורייתא חייב לבער משום מחלוקת לא יעבור על דברי תורה

ג) התוס' תי' ב' תירוצים, א' דלא שייך מחלוקת אלא בדבר התלוי בגוף האדם ולא בפירות ב' דאינו יכול לעבור על דאורייתא משום מחלוקת

ד) התוס' הניח קושיא זו בלי תירוץ.

6) דברים המותרים ואחרים נוהגים בהן איסור אי אתה רשאי להתירו בפניהם, ובגמ' מקומינן לזה בכותאי או באנשים שאינן בני תורה דלמא מיסרכי מילתא ומלזלין יותר. והק' התוס' הא ממשנה מבואר שאסור מדינא דנותנים עליו חומרי מקום שיצא משום וחומרי מקום שהלך לשם. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א) משנתינו שנוהגים כן משום חומרא שיועדים שהוא מותר ואעפ"כ מחמירים ולכן חייב לנהוג כן מעיקר הדין ודברים המותרים נוהגים כן משום שטועים בדין וסוברים שהוא מותר ולכן אינו מחוייב לנהוג כן אלא בפניהם שלא יזלזלו

ב) משנתינו במנהג חשוב שהנהיגו ע"פ תלמידי חכמים ולכן חייב לנהוג כן ודברים המותרים ואחרים נוהגים בהן איסור הוא שנוהגים מעצמם בלא התלמידי חכמים ולכן אינו מחוייב לנהוג כן אלא בפניהם

ג) משנתינו אם אין דעתו לחזור ולכן צריך לנהוג כחומרי מקום שהלך לשם אבל דברים המותרים ואחרים נוהגים בהן איסור מיירי שדעתו לחזור

ד) תוס' תי' ב' תירוצים, א' לחלק בין מנהג שנהיגו ע"פ תלמידי חכמים למנהג שהנהיגו מעצמם וב' לחלק בין אין דעתו לחזור שמחוייב לנהוג כמנהגם ובין דעתו לחזור.

7) רב אשי אמר אפילו תימא מארץ ישראל לבבל הני מילי היכא דאין דעתו לחזור ורבה בר בר חנה דעתו לחזור הוה. לשיטת תוס' לפי תירוץ של רב אשי באיזה ענין יש להאדם ב' החומרות חומרי מקום שהלך וחומרי מקום שיצא משם באותו הציור?

א) לשיטת תוס' אין ציור שיש לו ב' החומרות באותו ענין, אלא אם דעתו לחזור יש לו רק החומרות של מקום שיצא משם ואם אין דעתו לחזור יש לו רק החומרות של מקום שהלך לשם

ב) באין דעתו לחזור יש ב' החומרות אבל בדעתו לחזור אין לו חומרי מקום שהלך לשם

ג) בדעתו לחזור יש ב' החומרות אבל באין דעתו לחזור אין לא חומרי מקום שיצא משם

ד) ב' שיטות בתוס' לשיטה א' דוקא באין דעתו לחזור יש ב' החומרות ולשיטה ב' דוקא בדעתו לחזור יש ב' החומרות.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים מז: - נב. שאלות חזרה על פסחים דף לז' - דף מב'

ו. חצבא דאבישונא (כד שמייבשין בתוכו קליות בתנור) האם מותר לקלות בו בפסח כשהוא 'סחיפא' (פיו כפוי למטה, ואינו זקוף כדרכו)?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. ספק בגמ' ולא נפשט.

ז. למסקנא, מה הורה רבא בענין הספינה שהיו בה חיטין וטבעה בנהר חישתא?

1. שיכול למכור את החיטים כדרכו תמיד.
2. שאסור למכור את החיטים.
3. שימכרו את החיטים לגוים.
4. שימכרו את החיטים לישראלים בכמות קטנה לכל אחד.

ח. האוכל קרבן פסח שנתבשל בשאר משקין, האם עובר על 'אל תאכלו ממנו... ובשל מבושל'?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. ספק בגמ' ולא נפשט.

ט. האוכל צלי מבעוד יום, האם חייב?

1. פטור.
2. חייב.
3. מחלוקת.
4. ספק בגמ' ולא נפשט.

י. מדוע כותח הבבלי מסמא את העינים?

1. מחמת נסיוני דחלבא שבו.
2. מחמת המלח שבו.
3. מחמת קומניתא דאומא שבו.
4. משום ירק חי שבו.

א. לדעת ריש לקיש שמעשה אילפס פטורין מן החלה, מה הדין אם חזר ואפאו בתנור?

1. פטור מן החלה.
2. חייב בחלה.
3. מחלוקת.
4. ספק בגמ' ולא נפשט.

ב. לדעת רבי יוסי הגלילי שאין אדם יוצא ידי חובה במצת מעשר שני בירושלים, האם יוצא בחלת מעשר שני בירושלים?

1. יוצא.
2. אינו יוצא.
3. מחלוקת.
4. ספק בגמ' ולא נפשט.

ג. מדוע יוצא אדם ידי חובת מצה בחלות תודה ורקיני נזיר שעשאן למכור בשוק?

1. חזקה אין אדם מוכר בשוק חלות ורקינים שיש בהם חשש חמץ.
2. שהיה בדעתו שאם לא ימכרו בשוק, יצא בהם ידי חובה בעצמו, ומשמרם לשם מצה.
3. משום הפסד ממונו הקילו בה רבנן.
4. הקילו חכמים משום תקנת השוק שהיה מצוי להם חלות תודה ורקיני נזיר.

ד. מה מרומז בשם 'חסא'?

1. שצריך לחוס על העניים ולהזמין לביתו בליל הסדר.
2. ראשי תיבות א' כלה ח' רב ס' בייך (ירמיהו מו, יד).
3. שחס ושלום כמעט ונשתקעו ישראל במצרים לעד.
4. שהקב"ה חס עלינו.

ה. האם 'ותיקא' מותר באכילה בפסח?

1. מותר.
2. אסור.
3. עשאו בשמן ומלח - מותר. עשאו במים ומלח - אסור.
4. עשאו במים ומלח - מותר. עשאו בשמן ומלח - אסור.